

et lignende Resultat, fremgaar af Betænkningen. Det bliver herefter 4,500 Svin af 1 Million, altsaa 0,45 pCt., som have været tuberkuløse, og som skulle kasseres, og det er jo egentlig ikke store Sager. Det, der er kasseret hidtil, antager jeg, er ca. 1000 Stykker i Andelsslagterierne og Privatslagterierne. Jeg ved dog ikke bestemt, hvor meget det er. Jeg har kun en Skønsberegning over Privatslagteriernes Kassation, og efter dette Skøn vil det blive 1,000 Svin, der blive fuldstændig kasserede. Efter denne Instruks og efter dette Lovforslag vil det blive 4,500, altsaa 3,500 mere. Dersom man nu regner disse 4,500 Svin til en Vægt af 130 Pd. og 35 Øre pr. Pd., vil ganske vist disse 4,500 Svin give et Tab af 205,000 Kr., saa at det ved disse Prøveslagtinger og for øvrigt ved Erfaringer ved de forskellige Slagterier omkring i vore største Købstadkommuner, hvor de have haft en lignende Kontrol at bygge paa, vil vise sig at blive 0,5 pCt. eller i alt 5,000 Stykker Svin, der vilde faa 2den Klasses Stempel. Regner man nu et Tab af 5 Øre pr. Pd. og en Gris til 130 Pd., bliver Tabet 32,000 Kr., saaledes at Tabet for Svinenes Vedkommende vel i alt maatte anslaaes til 237,000 Kr., hvoraf der dog altsaa var kasseret en Fjerdedel i Forvejen. Naar vi altsaa regnede det fra, vil Tabet ikke blive mere end 177,000 Kr.

Saa kommer Dyrslægetilsynet, der jo efter Forslaget her vil komme til at andrage en aarlig Udgift af omtrent 100,000 Kr., men her maa der huskes paa, at Staten hidtil ved Kvægslagterierne har betalt hele Tilsynet med Udførslen af fersk Kød, ligesom ogsaa de 42 Slagterier, vi have, dels Andelsslagterier, dels private Slagterier have haft en Udgift af vistnok omtrent 25,000 Kr. til Dyrslægetilsyn, og efter Forslaget vilde de komme til at betale det dobbelte, altsaa 50,000, da Staten betaler det halve.

Det forekommer mig derfor, at Udgiften herved ikke er større, end at man kan gaa til den og tør anbefale en saadan Ordning som denne, fordi vi for det første jo ikke gerne ville, at vore Medmennesker i dette Land skulle spise Kød, der er utjenligt til Menneskeføde, og vi heller ikke ønske at eksportere til Udlandet Kød og

Flæsk, hvorved noget lignende kan paabe-raabes, thi det ville vi ikke staa os ved. Erfaringerne fra Kødloven have ogsaa vist os, at vi maa hellere tage et lille Tab at begynde med, som maaske nok kan synes stort for os, men som vi dog i Længden ville staa os ved at tage, thi vi ville staa os ved at handle saaledes overfor Ind- og Udland, at man har Tillid og Tro til os og er sikker paa, at i dette Land har Lovgivningsmagten været sig sit Ansvar bevidst i den Grad, at den har sagt: Vi ville overhovedet ikke sælge Kød, som er utjenligt til Menneskeføde, hverken i Udlandet eller i Indlandet. Jeg er sikker paa, at vi skulle nok staa os ved det i Længden, og jeg skal derfor med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale dette Forslag, som det foreligger, det vil sige Forslagets Grundprincip i sin Helhed. Selvfølgelig vil der blive et og andet, som, naar Forslaget kommer i Udvalg, det høje Ting vil ændre og pille ved, det er en Selvfølge, det er noget, der som Regel altid sker, og det vil man ogsaa gøre her, men jeg skal altsaa tillade mig at anbefale Forslaget, som det foreligger i dets store Hovedtræk, som et godt og brugbart Grundlag for Forhandling, og som noget, der overhovedet ikke er meget at ændre ved, hvis man da ikke vil sige: vi ville ingen Kødkontrol have, i alt Fald ikke med Svinslagterierne — de andre har man jo Kontrol med i Forvejen, og det tror jeg alligevel ikke, man vil gaa med til. For øvrigt indeholder jo Forslaget i sine Bemærkninger gode Oplysninger. Dermed vil jeg anbefale Lovforslaget.

Sloth: Foranledningen til denne Lov er jo, som det ærede Medlem for Rønne (Blem) oplyste, et Andragende fra Andelsslagteriernes Bestyrelse her til Rigsdagen, hvori de beklagede sig over de Forhold, der herskede med Hensyn til Indførslen af Slagteriernes Affald her i Kjøbenhavns Kommune, idet Bestemmelserne i Kjøbenhavns Sundhedsvedtægt umuliggjorde Indførslen af disse gode og billige Fødemidler. Andragendet fik en ret grundig Behandling her i Tinget fra flere Medlemmers Side, og navnlig det ærede Medlem for Ribe (Busk) paaviste udførligt det